

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

HOTĂRÂREA Nr. 179
din 19.03. 2008

Dosar nr: 778/2007

Petiția nr: 17.998 din data de 05.12.2007.

I .Petent: Dragomir Maria, cu domiciliul ales în București, str. Șos. Colentina , nr. 76, bl. 111, sc.C, et.5, apt.132, scet.2.

II Reclamat: Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului cu sediul în București str. G.ral Berthelot nr. 28-30, sector 1.

Obiect:

Discriminare pe criteriul de vârstă la susținerea concursului pentru funcția de conferențiar universitar.

III. Procedura de citare.

Prin emiterea citației cu nr. 2089 și 2090 din data de 31.01. 2008, pentru data de 06.03.2008, au fost îndeplinite cerințele legale.

La termenul fixat s-a prezentat petenta.

IV. Descrierea presupusei fapte de discriminare

Petenta, astfel cum rezultă din sesizare, solicită consiliului să analizeze fapta de discriminare produsă de către Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului, prin direcția de specialitate, care i-a respins dosarul de participare la concursul organizat pentru ocuparea funcției de conferențiar universitar, pe criteriul de vârstă.

V. Susținerile părților

Susținerile petenților

Prin petiția formulată de petentă se arată:

1. Facultatea de Arhivistică din cadrul Academiei de Poliție "Alexandru Ioan Cuza" a scos la concurs postul de conferențiar universitar, în luna martie 2006 .

2. Concursul a fost organizat de către Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului.

3. Petenta s-a înscris la concurs și a depus dosarul la Direcția Juridică din cadrul Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului .

4. Dosarul i-a fost respins cu motivarea că , la data înscrierii la concurs, îndeplinea condițiile de pensionare pentru limită de vârstă.

5. În anul 2006 petenta a susținut și obținut titlul științific de "doctor" în filologie.

6. Petenta apreciază că impunerea condiției de vârstă și nu pe cea a activității științifice reprezintă încălcarea dreptului său la promovare pe criteriul profesional.

Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii , prevede că vârsta standard de pensionare este de 60 de ani pentru femei, iar pentru cele născute în anul 1948 limita de vârstă este atinsă în iulie 2006.

Se solicită Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării analiza situației prezentate și “a soluționa trimiterea dosarului de concurs la Comisia de specialitate pentru evaluare și avizare”.

În susținerea afirmațiilor sale petenta a depus , în copie, documente referitoare la : recomandarea instituției la care lucrează, răspunsurile primite de la la Direcția Juridică din cadrul Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului.

B. Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului cu adresa nr. 1900/29.01.2008, a precizat următoarele:

1. Conform prevederilor art. 53 din Legea nr. 128/1997 privind statutul personalului didactic, funcțiile didactice din învățământul superior sunt: preparator, asistent, lector/șef de lucrări, conferențiar, profesor și profesor consultant.

2. Potrivit Legii învățământului posturile didactice se ocupă prin concurs organizat de instituțiile de învățământ superior acreditate sau autorizate provizoriu.

3. Ocuparea unei funcții didactice se face prin concurs și nu prin promovare.

4. Din dosarul de concurs al petentei a reieșit că, la data înscrierii la concurs, aceasta, îndeplinea condițiile pentru limită de vârstă prevăzute de legea specială , statutul personalului didactic, cât și de Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii.

5. Menținerea în activitate, pînă la 65 de ani, este permisă de lege numai pentru conferențiarilor și profesorii universitari care au titlul științific de doctor.

Pornind de la situația prezentată ministerul consideră neîntemeiată petiția și, în cauză, nu sunt întrunite condițiile discriminării potrivit Legii nr. 53/2003 Codul muncii și a OG nr. 137/2000.

C. Ministerul Internelor și Reformei Administrative, prin adresa nr. 1909/29.01.2008, a precizat faptul că în perioada 01.02.2006-31.12.2006 a fost suspendată ocuparea prin concurs a posturilor vacante din cadrul autorităților și instituțiilor publice.

. VI. Motivele de fapt și de drept

În fapt, Colegiul Director reține, potrivit petiției că sesizarea petentei vizează atît aspectul circumscris concursului din aprilie 2006 cît și dorinței petentei de a participa la un nou concurs pentru ocuparea funcției de conferențiar univerversitar.

În drept,

Având în vedere:

O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, la art.2 ali.1 stabilește : Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință pe baza de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV ori apartenența la o categorie defavorizată care are ca scop sau efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

Legea nr. 128/1997 privind statutul cadrelor didactice, Art. 1 Prevederile prezentului statut se aplica personalului didactic de predare, didactic auxiliar si de conducere din intregul sistem de invatamant de stat si particular, personalului didactic care indeplineste functii de indrumare si de control, precum si celorlalte categorii de personal didactic, nominalizate in statut.

Art. 60(1) Concursul pentru ocuparea functiei de lector universitar/sef de lucrari consta in verificarea indeplinirii conditiilor necesare, prin analiza dosarului de inscriere, precum si din sustinerea unei prelegeri publice, in prezenta comisiei de concurs. Tema prelegerii se stabileste de catre o comisie si se anunta candidatului cu 48 de ore inainte de sustinere.

Legea nr. 84/1995, Legea învățământului, art. 154 (1) In invatamantul de stat si particular posturile didactice se ocupa prin concurs. Condițiile pentru ocuparea functiilor de conducere se stabilesc prin Statutul personalului didactic.

Codul Muncii

Art. 5(1) În cadrul relațiilor de munca funcționează principiul egalității de tratament fata de toți salariații și angajatorii.

(2) Orice discriminare directa sau indirecta fata de un salariat, bazată pe criteriile de sex, orientare sexuală, caracteristici genetice, varsta, apartenența nationala, rasa, culoare, etnie, religie, opțiune politica, origine socială, handicap, situație sau responsabilitate familială, apartenența ori activitate sindicala, este interzisă.

(3) Constituie discriminare directa actele și faptele de excludere, deosebire, restrictie sau preferinta, întemeiate pe unul sau mai multe dintre criteriile prevăzute la alin. (2), care au ca scop sau ca efect neacordarea, restrangerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării drepturilor prevăzute în legislația muncii.

(4) Constituie discriminare indirecta actele și faptele întemeiate în mod aparent pe alte criterii decât cele prevăzute la alin. (2), dar care produc efectele unei discriminări directe.

Art. 61 Angajatorul poate dispune concedierea pentru motive care țin de persoana salariatului în următoarele situații:

e) în cazul în care salariatul îndeplinește condițiile de varsta standard și stagiul de cotizare și nu a solicitat pensionarea în condițiile legii.

În analiza faptelor sau actelor de discriminare, **Colegiul Director** se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci **când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă**. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „**trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-si găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă** (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Suede, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv**. (vezi Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zucchero and others, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 Jippes and others 2001 ECR I-5689, para 129; Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 oara.91)

Curtea Constituțională a României a statuat cu valoare de principiu că „principiul egalității nu este sinonim cu uniformitatea, astfel încât pentru situații diferite poate exista un tratament juridic diferit, recunoscându-se dreptul la diferență. (Vezi Decizia nr.70 din 15 decembrie 1993, Decizia nr.307 din 27 decembrie 1994, Decizia nr.139 din 19 noiembrie 1996, Decizia nr.20/2000, Decizia nr.49/2000, Decizia nr.126/2000, Decizia nr.151/2000 și altele) În același sens, cu referire la interpretarea și aplicarea prevederilor art.16 alin.1 și 2 din Constituție, prin Decizia nr.1 din 8 februarie 1994 Plenul Curții Constituționale a statuat că „Principiul egalității în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit nu sunt diferite. De aceea el nu exclude, ci dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite”.

Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicata, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

Pentru ca o faptă să fie calificată drept faptă de discriminare, aceasta, trebuie să îndeplinească, cumulativ, mai multe condiții :

1.Existența unui tratament diferențiat, manifestat prin deosebire, excludere, restricție sau preferință (existența unor persoane sau situații aflate în poziții comparabile).

În cauza de față petenta nu a fost supusă unui tratament diferențiat ci postura sa de candidat a trebuit să fie comensurată cu ajutorul condițiilor și criteriilor prestabilite.

2.Existența unui criteriu de discriminare, potrivit art. 2, alin. 1 din O.G. nr. 137/2000, republicată.

Criteriul care să fi stat la baza tratamentului discriminator, vârsta, nu reprezintă criteriu cu valoare discriminatorie .

3.Tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluși scop să nu fie adecvate și necesare;

În cauza dedusă soluționării petenta nu a suferit un tratament diferențiat, discriminator, în raport cu o altă persoană. Acest tratament, conform poziției Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului, este aplicat tuturor candidaților care se înscriu în condițiile cerute de Legea nr. 128/1997 privind statutul personalului didactic și de Legea nr. 53/2003 Codul Muncii.

4.Tratamentul diferențiat să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege;

Potrivit legii, criteriile de discriminare sunt: rasa, naționalitate, etnie, limba, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârsta, handicap, boala cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu. În cazul de față, criteriul vârstei nu a stat la baza măsurilor administrative adoptate de către Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului.

Trebuie astfel avut în vedere faptul că deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul din criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, dar trebuie să se refere la persoane aflate în situații comparabile tratate în mod diferit datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în acest articol de lege.

Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori adrepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

În acest sens, O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare prevede expres care sunt faptele și actele de discriminare, precum și criteriile de discriminare.

În consecință, măsurile adoptate de către Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului, referitoare la criteriile de departajare a candidaților la concursul organizat pentru ocuparea funcției de conferențiar universitar, nu are caracter discriminator.

Nu se poate reține vreo faptă în sarcina Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului, în raport de conținutul petiției și care să aibe caracter de tratament diferențiat față de petentă.

Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu se poate subroga în drepturi altor autorități sau instituții publice și să cenzureze, din punct de vedere al legalității, activitatea acestora.

Față de aceste aspecte, coroborat prevederilor art. 20 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director, reține că „(1) Persoana care se consideră discriminată poate sesiza Consiliul în termen de un an de la data săvârșirii faptei sau de la data la care putea să ia cunoștință de săvârșirea ei”.

Termenul prevăzut în art. 20 alin.1 este un termen de procedură, reprezentând intervalul de timp înăuntrul căruia trebuie îndeplinit actul de sesizare al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării cu privire la săvârșirea unor fapte sau acte de discriminare. Din interpretarea alin.1, Colegiul Director reține că legiuitorul a instituit un termen legal, circumscris unui interval determinat de timp, în speță, de un an de zile, care începe să curgă de la data săvârșirii faptei sau de la data la care putea să ia cunoștință petentul de săvârșirea ei, constituind astfel un termen peremptoriu. Or, în raport cu introducerea petiției înregistrate la Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, cu nr. 17.998 din 05.12.2007 și faptele sau actele invocate, săvârșite în aprilie 2006, Colegiul Director constată că plângerea este tardiv introdusă.

Referitor la cel de-al doilea capăt de cerere, privind “a soluționa trimiterea dosarului de concurs la Comisia de specialitate pentru evaluare și avizare” Colegiul director constată că, acesta, nu intră în competența consiliului de a se pronunța.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a fost tardiv sesizat cu privire la aspectele prezentate în petiție, conform Ordonanței de Guvern nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată;

2. Analiza situației referitoare la "a soluționa trimiterea dosarului de concurs la Comisia de specialitate pentru evaluare și avizare" nu intră în competența consiliului.

3. Prezenta hotărâre se va comunica în termen legal părților.

4. Clasarea dosarului.

VI. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța competentă și în termenul legal, potrivit Legii nr.554/2004 privind contenciosul administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC

DEZIDERIU GERGELY

HALLER ISTVAN

IONIȚĂ GHEORGHE

PANFILE ANAMARIA

TRUINEA ROXANA PAULA

Data redactării 24. 03. 2008

